

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 771/2022
31.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела оштећење туђих права из члана 220. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА –адвоката Султана Фератовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.19/22 од 23.03.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж3 бр.12/22 од 18.05.2022. године, на седници већа одржаној дана 31. августа 2022. године једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Султана Фератовића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.19/22 од 23.03.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж3 бр.12/22 од 18.05.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438.став 1. тачка 9) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.385/21 од 11.01.2022. године, окривљени АА је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело оштећење туђих права из члана 220. став 1. КЗ.

Истом пресудом, оштећени је упућен да имовинско-правни захтев за накнаду штете остварује у парничном поступку сходно одредби члана 258. став 4.ЗКП, а на основу члана 265. став 1. ЗКП је одређено да ће се трошкови кривичног поступка надокнадити из буџетских средстава.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.19/22 од 23.03.2022. године, преиначена је пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.385/21 од 11.01.2022. године, тако што је окривљени АА оглашен кривим да је извршио кривично дело оштећење туђих права из члана 220. став 2. КЗ, па му је суд за наведено дело изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у периоду од две године не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, делимично је усвојен имовинско-правни захтев оштећене фабрике уља „Банат“ а.д Нова Црња и обавезан је окривљени АА да оштећеном исплати износ од 1.101.379,60 динара у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а у преосталом делу оштећени је за износ до тражених 1.377.050,29 динара упућен на парницу. На основу члана 262. став 2. ЗКП. окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 бр.12/22 од 18.05.2022. године, преиначена је пресуда Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.19/22 од 23.03.2022. године, само у погледу одлуке о имовинско-правном захтеву, тако што је оштећена фабрика уља „Банат“ а.д Нова Црња упућена на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева, док је у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против правоснажних пресуда Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.19/22 од 23.03.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж3 бр.12/22 од 18.05.2022. године, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА—адвокат Султан Фератовић због повреде закона не нумеришући исте али из образложења произилази да указује на повреде из члана 438.став 1. тачка 9) и 11), 449., 451. и 511.ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи исте те потврди пресуду Основног суда у Панчеву К.бр.385/21 од 11.01.2022. године, којом је окривљени ослобођен од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА наводи да је другостепени суд прекорачио своје овлашћење у вези идентитета оптужбе и пресуде тако што је изменио чињенични опис из оптужног предлога и те радње квалификовао као кривично дело оштећење туђих права из члана 220. став 2. КЗ. Указује да је оптужним актом окривљеном АА стављено на терет извршење кривичног дела оштећење туђих права из члана 220. став 1. КЗ, те да је мењајући чињенични опис из оптужног акта и другачијом правном квалификацијом суд повредио закон указујући тако у суштини на повреду из члана 438.став 1.тачка 9) ЗКП. Осим што наводи да је „извршио промене у чињеничном супстрату“, бранилац не конкретизује на који начин је измена чињеничног описа превазишла границе чињеничног основа оптужбе.

Оптужним предлогом Кт.бр.849/19 након измена дана 25.06.2020. године окр. АА је стављено на терет да је „у неутврђеном временском периоду током друге половине 2018. године, у ..., у намери да осујети остварење права на ствари, сакрио своју имовину и тиме оштетио извршног повериоца фабрику уља „Банат“ А.Д Нова Црња, а окр. ББ му је са умишљајем помогао у извршењу кривичног дела, при чему су

били способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, тако што је ББ помогао ... АА да сакрије трактор марке „...“ тип „...“ ..., рег.број ..., број шасије ..., мотора ... тако што је у току извршног поступка покренутог на основу решења о извршењу Основног суда у Панчеву ИИ 122/18 од 14.02.2018. године, трактор марке „...“ тип „...“ ..., рег.број ..., број шасије ..., мотора ..., над којим је оштећени фабрика уља „Банат“ А.Д Нова Црња имао право залог на основу Уговора о залози на покретним стварима –праву потраживања закљученим дана 28.11.2009. године, између оштећеног и сада покојне ВВ- супруге ББ и мајке АА, а који трактор је покојна купила на основу Уговора о издавању гаранције број 01-П/52-2-18-092 са покрајинским фондом АП Војводина од 08.05.2018. године, ком уговору је оштећени приступио као садужник-јемац, а који трактор је АА наследио решењем о наслеђивању Основног суда у Панчеву I О.бр.3101/15 од 03.08.2016. године али је ББ уговором о приступању дуга од 28.02.2015. године преузео обавезу да ће као солидарни дужник оштећеном испунити целокупно потраживање које оштећени има према његовој сада појиној супрузи ВВ, а што није извршио због чега на основу предлога извршног повериоца оштећеног фабрика уља „Банат“ А.Д Нова Црња од 02.02.2018. године, Основни суд у Панчеву донео дана 14.02.2018. године решење о извршењу I Ии број 122/2018, те како би се осујетило извршење повериоца, ББ је помогао свом сину тако што је најпре више пута преговарао са оштећеним, одлагао рокове и обећавао да ће измирити потраживање, а потом је трактор сакрио код себе у двориште своје нове куће у којој борави, у ул. ... и то између бројева ... а што је дана 27.06.2018. године приликом контролисања видео и забележио сведок ГГ, референт ... оштећеног, а потом су трактор сакрили на непознатом месту чиме је оштећен поверилац –оштећени, при чему су били свесни свог дела и хтели његово извршење, а били свесни и да је њихово дело забрањено, чиме је окривљени АА извршио кривично дело оштећење туђих права из члана 220. став 2. у вези става 1. у помагању у смислу члана 35.КЗ а окр. ББ кривично оштећење туђих права из члана 220. став 2. у вези става 1. КЗ у помагању у смислу члана 35. КЗ.“

Окружно јавно тужилаштво у Панчеву је дописом Кт бр.849/19 од 29.ХИ 2021. године одустао од кривичног гоњења, тј. опт. предлога против ББ.

Увидом у изреку пресуде Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.19/22 од 23.03.2022. године утврђено је да је преиначена пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.385/21 од 11.01.2022. године и да је окривљени АА оглашен кривим да је „неутврђеног дана током друге половине 2018. године у ..., у намери да осујети измирење повериоца у току принудног извршења сакрио своју имовину, при чему је био способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима тако што је у току извршног поступка покренутог на основу решења о извршењу Основног суда у Панчеву I Ии број 122/2018 од 14.02.2018. године, трактор марке „...“ тип „...“ 70 DT, рег.број ..., број шасије ..., мотора ...“ чији је власник на основу решења о наслеђивању Основног суда у Панчеву О број 3101/15 од 03.08.2016. године на којем оштећена фабрика уља „Банат“ А.Д Нова Црња има заложно право на основу решења АПР зл.бр.7461-1/2011 од 07.02.2017. године, из свог домаћинства где се трактор налазио, преместио и сакрио на непознату локацију и тиме онемогућио извршне органе да спроведу извршење, заплене и предају предметни трактор заложном повериоцу, а који је овом радњом оштећен јер не може да остварује своје право, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење а био је свестан да је његово дело забрањено, чиме је извршио кривично дело оштећење туђих права из члана 220. став 2. КЗ “.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела из оптужног акта додавањем нове радње извршења или у другом смислу повећање криминалне активности и исказане воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

Из списка предмета, односно оптужног предлога Вишег јавног тужиоца у Панчеву Кт.бр.849/2019 од 07.11.2019. године, који је измењен дана 25.06.2020. године и 29.11.2021. године и пресуде Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.19/22 од 23.03.2022. године где је изреком утврђено чињенично стање, произилази да је у изреци пресуде само систематизован опис радње из оптужног предлога и да чињенични основ оптужбе није прекорачен, с обзиром да су сви битни елементи кривичног дела и радње окривљеног описане како у оптужном предлогу тако и у пресуди.

Имајући у виду чињенични опис радње извршења кривичног дела за које се окривљени терети оптужницом Вишег јавног тужиоца у Панчеву Кт.бр.849/2019 од 07.11.2019. године, која је послењи пут измењена дана 29.11.2021. године и чињенични опис радње извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.19/22 од 23.03.2022. године, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нема повреде објективног идентитета између оптужбе и пресуде, јер се другостепена пресуда заснива на чињеничном стању утврђеном на главном претресу које се креће у границама чињеничног описа у измењеном оптужном акту а који је Виши суд у Панчеву правно оценио као радње из члана 220. став 2. КЗ, како је наведено и у оптужном предлогу.

Окривљеном је стављено на терет да је у утврђено време, у намери да осујети намирење поверилаца у току принудног извршења сакрио своју имовину—трактор утврђених карактеристика и тиме оштетио извршног повериоца те да је на описани начин извршио кривично дело оштећење туђих права из члана 220. став 2. КЗ, управо како је изреком побијане пресуде утврђено и окривљени оглашен кривим за кривично дело из члана 220. став 2. КЗ.

Уз напомену да суд није ни везан правном квалификацијом кривичног дела, већ чињеничним описом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није учињено прекорачење оптужбе и да је захтев у погледу повреде из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП неоснован.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног наводи да није било основа да Виши суд у Панчеву отвори расправу, јер није било погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и потребе за поновним извођењем доказа и тиме упућује на повреду из члана 449. ЗКП. Бранилац затим истиче да окривљени и његов бранилац нису били позвани на седницу већа Апелационог суда иако су тражили да буду позвани, чиме суштински указује на повреду одредбе члана 511. ЗКП, као и да је Виши суд у Панчеву прекорачио обим испитивања првостепене пресуде чиме указује на повреду из члана 451.ЗКП. На крају, бранилац указује и да је изрека пресуде Апелационог суда у Београду Кж3 бр.12/22 од 18.05.2022. године неразумљива чиме указује на повреду закона из члана 438.став 1.тачка 11) ЗКП. Све наведене повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП

дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, из којих разлога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Султана Фератовића у овом делу оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Дубравка Дамјановић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић